

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoPr/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313216076
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8313216076.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Jozefa Škraba, JUDr. Mareka Kohúta v právnej veci žalobcu: B. K.G.Á., bývajúci K. G. R., E. XXX/X, zastúpený JUDr. Jankou Vasilovou, advokátkou AK v Humennom, Ul. Kudlovska 1, Humenné, proti žalovanému: Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., Komenského 50, Košice, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kerecsman, s.r.o., Rázusová 1, Košice, IČO: 36 588 725, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 15Cpr/2/2013-294 zo dňa 23.5.2014, takto

rozhodol:

Pripúšťa späťvzatie návrhu, ktorým žalobca žiadal určiť, že jeho pracovný pomer u žalovaného trvá, v tomto rozsahu ruší rozsudok súdu prvého stupňa a v tejto časti konanie zastavuje.

Potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa v jeho prevyšujúcej časti vo veci a vo výroku o trovách konania.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh žalobcu a zaviazal ho nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 1.771,81 eur. V dôvodoch uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal určenia, že jeho skončenie pracovného pomeru výpoveďou danou mu listom žalovaného zo dňa 24.6.2013 je neplatné, ďalej, že jeho pracovný pomer u žalovanej spoločnosti trvá a súčasne žiadal priznať náhradu mzdy za obdobie od 31.8.2013 do dňa opätovného nástupu na výkon práce. V návrhu uviedol, že žalovaný posúdil vec po právnej stránke nesprávne, pretože ani prípadné porušenie povinnosti ako odberateľa pitnej vody z verejného vodovodu nesúvisí s plnením pracovných povinností, vyplývajúcich z jeho pracovnoprávneho vzťahu ako zamestnanca žalovanej spoločnosti. Poukázal na to, že ani neoprávnený odber pitnej vody nemožno považovať za porušenie pracovných povinností zamestnanca, a teda nemôže byť posudzované ako závažné porušenie pracovnej disciplíny a sankcionované výpoveďou. Nie sú preto splnené hmotno-právne podmienky platného skončenia pracovného pomeru výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce. Okrem toho dôvodil tým, že skutkové dôvody výpovede, t.j. neoprávnený odber pitnej vody z jeho strany a jeho obohacovanie sa na úkor žalovaného, nie sú pravdivé a nevyplývajú zo stavu veci tak, ako bol zistený na mieste samom poverenými zamestnancami žalovanej spoločnosti. Neoprávnený odber nebol preukázaný, pretože na mieste samom bola zistená iba existencia časti nefunkčného potrubia, ktoré bolo riadne uzatvorené ventilom, pričom žalobca vylúčil možnosť akejkoľvek manipulácie s otváraním ventilu a jeho obohacovanie sa na úkor majetku žalovaného.

2. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav, podľa ktorého žalobca so žalovaným uzatvoril pracovnú zmluvu 1.11.1985 na dobu neurčitú ako strojník vodárenských zariadení s miestom

výkonu práce Zemplínske Hámre. Dňa 24.6.2013 žalovaný vyhotovil pre žalobcu výpoveď z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce, ktorú žalobca podľa podpisu na uvedenej listine prevzal v ten istý deň. Vo výpovedi žalovaný uviedol, že závažného porušenia pracovnej disciplíny sa zamestnanec dopustil obohacovaním sa na úkor spoločnosti neoprávneným odberom pitnej vody ako odberateľ na odbernom mieste E. XXX/X, K. G. R.. Listom zo dňa 12.8.2013 žalobca uplatnil námietku neplatnosti výpovede a oznámil zamestnávateľovi, že trvá na svojom ďalšom zamestnávaní, pričom nárok zamestnávateľa na náhradu škody neuznáva. Z listu generálneho riaditeľa č. 8/2011 zo dňa 14.10.2011 vyplynulo, že sa ním vydáva etický kódex VVS, a.s., s ktorým majú byť oboznámení všetci zamestnanci a od týchto sa vyžaduje jeho dodržiavanie. Nerešpektovanie príkazu je závažným porušením pracovnej disciplíny, ktorého dôsledkom bude skončenie pracovného pomeru výpoveďou, alebo okamžitým skončením pracovného pomeru. V zmysle Etického kódexu zamestnanci chránia dobré meno spoločnosti, neobohacujú sa jej úkor akoukoľvek formou a ani nedovolia iným obohatiť sa na úkor spoločnosti. S týmto kódexom bol žalobca oboznámený dňa 25.10.2011, čo je preukázané podpisom na prezenčnej listine. V súlade s čl. V. - Pracovná disciplína bod 4.2 Pracovného poriadku, za závažné porušenie pracovnej disciplíny sa považuje aj nerešpektovanie príkazov a pokynov nadriadených vydaných v súlade s právnymi predpismi. Podľa Zmluvy č. 20-000060494PD2012 zo dňa 6.11.2012 žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o dodávke vody z verejného vodovodu, odvádzaní odpadových vôd a odvádzaní vôd z povrchového odtoku, a to na odbernom mieste K. G. R., E. XXX, pričom v zmysle tejto zmluvy sa zaviazal platiť vodné za odber vody a stočné za odvádzanie odpadových vôd a vody z povrchového odtoku. Z listinného dokladu zo dňa 20.5.2013 vyplynulo, že riaditeľovi žalovanej spoločnosti bolo oznámené, že žalobca odoberal vodu „bokom“. Zo žalovaným predložených listinných dôkazov - záznamu o zistení neoprávneného odberu z 29.5.2013 o 13:00 hod. a jeho príloh, z priebehu zisťovania neoprávneného prepojenia vodovodnej prípojky a z fotodokumentácie súd zistil, že neoprávnený odber vody žalobcom bol preukázaný. V odbernom mieste žil počas celého obdobia rovnaký počet osôb, avšak odber vody podľa mera dľa klesal. Kým podľa štandardných smerných čísel bol tento odber 292 m³ za rok, počas ďalších rokov predstavoval cca 50 m³ ročne a neskôr okolo 100 m³ ročne. Po odstránení nedovoleného prepojenia za obdobie 136-tich dní bol odber trojnásobne vyšší. Žalovaný si žalobou zo dňa 25.11.2013 uplatnil na Okresnom súde Humenné voči žalobcovi náhradu škody vo výške 1.368,64 eur s úrokom z omeškania z titulu neoprávneného odberu vody. Súd v konaní 11Ro/418/2013 žalobe vyhovel, vo veci vydal dňa 6.12.2013 platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal odpor a vec sa prejednáva v senáte 18C. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že ako odberateľ nevykonával neoprávnený odber pitnej vody na odbernom mieste E. XXX/X, K. G. R., neobohacoval sa na úkor majetku žalovaného, nekonal v rozpore s oprávnenými záujmami svojho zamestnávateľa, ani nepoškodzoval jeho majetok. Poukázal na to, že podľa výpovede danej mu, je závažným porušením pracovnej disciplíny obohacovanie sa na úkor svojho zamestnávateľa v dôsledku neoprávneného odberu pitnej vody ako odberateľa a nie zamestnanca žalovaného v súvislosti s výkonom závislej činnosti v pracovnom pomere. Žalobca tvrdil, že u žalovaného riadne plnil svoje pracovné povinnosti pri výkone práce ako vodársky strojník. K porušeniu pracovných povinností by došlo iba v prípade, keby k nim došlo v určenom pracovnom čase, spravidla na pracovisku zamestnávateľa. Žalovaným neoprávnený odber vody nemá základ v pracovnoprávnom vzťahu a zakladá inú právnu zodpovednosť, teda sa neradiť ustanoveniami Zákonníka práce, ale zákona č. 442/2002 Z.z. v nadväznosti na § 420 OZ. Žalobca uviedol, že žalovaný vo výpovedi z pracovného pomeru vôbec neuviedol, ktoré konkrétne povinnosti podľa Zákonníka práce alebo interných predpisov mal porušiť a aj keď dodatočne skonkretizoval dôvody výpovede vo vyjadrení zo dňa 29.11.2013, tieto nie sú súčasťou výpovede a sú právne irelevantné. Poukázal na to, že obsah písomného záznamu o priebehu zisťovania neoprávneného prepojenia vodovodnej prípojky z 30.5.2013 nekorešponduje so skutkovým stavom zaznamenaným na priložených fotografiách, pretože nad uzatvoreným ventilom sa nenachádza žiadna chránička, ktorá by bežnou zemnou súpravou umožnila manipulovať s ventilom. Ďalej súd v dôvodoch rozsudku poukázal na zistenia z výsluchu svedkov, na listiny preukazujúce faktúry s úhradami vodného a stočného u žalobcu a jeho suseda O. Č., s prehľadom stavu vodomerov, ďalej poukázal na listinný dôkaz, podľa ktorého dňa 26.2.2014 bolo Obvodným oddelením PZ v Snine začaté trestné stíhanie pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Trestného zákona, týkajúce sa žalobcu, ďalej na zmluvu o vybudovaní verejnej časti vodovodnej prípojky zo dňa 6.10.1999, na žiadosť žalobcu adresovanú Okresnému úradu v Snine, odbor životného prostredia o stavebné povolenie na stavbu vodovodnej prípojky a na základe takto zisteného skutkového stavu, vec potom právne posúdil podľa zákona č. 311/2001 Z.z. - Zákonníka práce, a to § 68 ods. 1 písm. a) a b), § 68 ods. 2, § 63 ods. 1 písm. e), § 63 ods. 4, § 77, § 79 ods. 1, § 81 písm. a) až g). V danom prípade súd zamietol návrh žalobcu, pretože po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že výpoveď daná mu zo strany žalovaného pre

závažné porušenie pracovnej disciplíny je dôvodná a spĺňa všetky náležitosti platnej výpovede v zmysle Zákonníka práce a interných noriem žalovaného, s ktorými bol žalobca preukázateľne oboznámený. Žalovaným tvrdené obohacovanie sa na úkor zamestnávateľa neoprávneným odberom pitnej vody na odbornom mieste, ktoré je miestom jeho trvalého pobytu, bolo rozsiahlym dokazovaním preukázané a aj keď zo strany žalobcu bola snaha niektoré z výpovedi spochybníť a označiť za nevierohodné, súd sa s týmto jeho tvrdením nestotožnil a poukázal na to, že všetky výpovede sa napriek rozdielnej interpretácii zhodli v konštatovaní, že neoprávnený odber vody u žalobcu bol cez podzemné prepojenie realizované pred meradlom zistený a že v mieste uvedeného zistenia bola aj chránička, ktorá sa pri výkopových prácach poškodila a len zhodou okolností sa neobjavila vo fotodokumentácii tvoriacej prílohu záznamov zo šetrenia. Súd nevyhovел návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na Obvodnom oddelení PZ Snina pod č. ORP-106/SV-HE-2014, pretože podľa jeho zistení zatiaľ nebolo vznesené ani obvinenie vo veci, boli vypočutí oba niektorí svedkovia a právoplatné skončenie veci je v nedohľadne, čím by sa toto konanie značne predĺžilo. V konaní nebola akceptovaná ani požiadavka žalobcu na vyžiadanie odborného vyjadrenia znalca z odboru metalurgia o existencii chráničky na ventile, a to z dôvodu, že žalovaný dostatočne vyvrátil možnú zmenu farby ventilu nachádzajúceho sa pod zemou. Žalovaný objasnil, že súčasťou chráničky je aj povrchová zásepka a tá bránila prístupu vzduchu k ventilu. Neoprávnené odberanie pitnej vody žalobcom od žalovaného ako svojho zamestnávateľa považoval súd za skutočnosť, ktorá je závažným porušením pracovnej disciplíny. Žalobca ako zamestnanec žalovaného premyslene a úmyselne zmenšoval jeho majetok a na jeho úkor sa obohacoval. Porušil svoju základnú povinnosť zamestnanca, uvedenú v § 81 písm. e) Zákonníka práce a konal v rozpore s oprávnenými záujmami svojho zamestnávateľa. Porušil aj vnútorné predpisy platné u žalovaného a to minimálne pracovný poriadok a Etický kódex, keď sa obohatil na úkor zamestnávateľskej spoločnosti. Jeho protiprávne konanie napĺňa znaky závažného porušenia pracovnej disciplíny, pre ktoré s ním žalovaný ako zamestnávateľ mohol skončiť pracovný pomer okamžitým skončením podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Bolo však na vôli zamestnávateľa, či v danom prípade zvolí okamžité skončenie pracovného pomeru alebo dá zamestnancovi výpoveď pre závažné porušenie disciplíny a pokiaľ sa rozhodol pre výpoveď s výpovednou lehotou, zvolil benevolentnejší postup súc si vedomý toho, že okamžité skončenie je tvrdým a závažným zásahom do osobného života každého človeka. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že prípadný neoprávnený odber vody od žalovaného nie je porušením pracovnej disciplíny, pretože sa neudial na pracovisku a v pracovnom čase. Povinnosť neobhacovať sa na úkor zamestnávateľa patrí k tej kategórii zamestnaneckých povinností, ktoré je nutné dodržiavať vždy, na každom mieste a za každých okolností. Z týchto dôvodov súd žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a navrhol tento zmeniť a jeho návrhu vyhovieť. Zdôraznil predovšetkým to, že z výsledkov vykonaného dokazovania nie je možné dospieť k záveru, že listinné dôkazy, ktoré žalovaný predložil, výpovede svedkov, zamestnancov žalovaného, ktorí sa na zisťovaní neoprávneného odberu podieľali, preukazujú obohacovanie sa žalobcu na úkor zamestnávateľa neoprávneným odberom pitnej vody na odbornom mieste jeho trvalého pobytu. Zdôraznil aj to, že porušenie základných povinností zamestnanca môže byť sankcionované, ak vyplýva z pracovnoprávneho vzťahu, pričom porušenie iných povinností zamestnanca, ktoré nevyplývajú z pracovnoprávneho vzťahu nemožno kvalifikovať ako porušenie pracovnej disciplíny. Skutkový dôvod závažného porušenia pracovnej disciplíny, a to neoprávnený odber pitnej vody v mieste trvalého bydliska zamestnanca, prípadne na inom mieste, kde sa nachádzajú majetkové hodnoty žalovaného vo vyššie uvedom čl. V. bod 4.2 Pracovného poriadku žalovaného nie je uvedený. Z tohto dôvodu plnenie povinnosti žalobcu v postavení odberateľa vody z verejného vodovodu na odbornom mieste E. XXX/X, K. G. R. nesúvisí s plnením jeho pracovných povinností u žalovanej spoločnosti. Neoprávnený odber pitnej vody z verejného vodovodu zo strany žalobcu ako odberateľa z tohto dôvodu nemožno považovať za porušenie pracovných povinností ako zamestnanca a nemôže byť posudzované ako závažné porušenie pracovnej disciplíny a sankcionované výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce. Žalobca poukázal na povinnosť súdu prerušiť konanie z dôvodu prebiehajúceho trestného konania vedeného pod sp. zn. ORP-106/SV-HE-2014, v ktorom sa rieši pre rozhodnutie súdu podstatná otázka, a to, či sa žalobca dopustil konania spočívajúceho v neoprávnenom odbere pitnej vody, pre ktoré žalovaný s ním skončil pracovný pomer výpoveďou z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny. V prípade, ak by sa v trestnom konaní preukázalo, že žalobca neodoberal od žalovaného neoprávnenú pitnú vodu, prípadne iné dôvody vylučujúce zodpovednosť žalobcu zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Trestného zákona, potom rozhodnutie súdu vydané v konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru by bolo nezákonné, vydané na základe nesprávne zisteného skutkového stavu

veci a nepriaznivo by zasiahlo do právneho postavenia žalobcu. Z vyššie uvedeného dôvodu uznesenie súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania je nesprávne, nakoľko v danom prípade boli splnené podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.. Navyiac takéto uznesenie môže účastník napadnúť odvolaním, pretože uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania nemožno považovať za uznesenie, ktorým sa upravuje vedenie konania. Tým, že súd prvej inštancie návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol bez toho, aby žalobca mal možnosť podať proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok, nesprávnym postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

4. Žalovaný vo vyjadrení na odvolanie žalobcu navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie. Nesúhlasil s jednotlivými argumentami, ktoré žalobca vo svojom odvolaní uviedol. Z vyhodnotenia obsahu jednotlivých vykonaných dôkazov samostatne, ako aj v ich súhrne, bola jednoznačne preukázaná existencia podzemného prepojenia prírodného potrubia pred meradlom, zemný ventil bol funkčný a našla sa aj chránička, ktorá pri použití jednoduchej zemnej súpravy umožňuje manipulovať s ventilom zo zemskeho povrchu. V spojení s výsledkami a porovnaniami meraní spotreby vody, tieto dôkazy jednoznačne preukázali, že prepojenie prírodného potrubia bolo žalobcom aj využívané a k neoprávnenému odberu skutočne došlo. Žalobca sa na úkor žalovaného obohatil tým, že za odobratú vodu pre svoju súkromnú potrebu a potrebu svojich rodinných príslušníkov žalovanému nezaplatil, a tým nielenže znížil jeho príjmy, ale svojim konaním sa ako zamestnanec žalovaného dopustil i porušenia pracovnej disciplíny. Žalobca postupoval v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa, jeho záujmy nechránil, porušil povinnosť šetriť a ochraňovať majetok zamestnávateľa, tento nepoužívať na súkromné účely, porušil zákaz obohacovania sa na úkor svojho zamestnávateľa, a teda tým porušil pracovnú disciplínu. Porušiť pracovnú disciplínu môže zamestnanec bez ohľadu na to, či tak urobí v pracovnej dobe alebo mimo nej, alebo či tak urobí v sídle zamestnávateľa alebo na inom mieste, kde sú tieto hodnoty zamestnávateľa dostupné. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď neoprávnené odoberanie pitnej vody žalobcom od žalovaného ako svojho zamestnávateľa posúdil ako porušenie základnej povinnosti zamestnanca nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami svojho zamestnávateľa a neobohacovať sa na jeho úkor, a tak v konečnom dôsledku správne uzavrel, že ide o skutočnosť, ktorá je závažným porušením pracovnej disciplíny, pre ktorú možno so zamestnancom skončiť pracovný pomer výpoveďou podľa ust. § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce. Žalovaný sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie konanie neprerušit', nakoľko rozhodnutie v trestnej veci nemá žiaden vplyv na rozhodnutie súdu v tomto konaní.

5. Odvolací súd v tejto veci rozhodol rozsudkom č.k. 11CoPr/6/2014-336 zo dňa 21.5.2015 tak, že zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a určil, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou danou žalobcovi listom žalovaného zo dňa 24.6.2013 je neplatné. Súčasne určil, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného trvá a zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby na náhradu mzdy a vo výroku o náhrade trov konania a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd v tomto rozhodnutí vychádzal z toho, že výpoveď žalovaného mala z hľadiska skutkového vymedzenia obsahovať skutok tak, aby bolo možné zistiť, kedy a ako došlo k porušeniu pracovnej disciplíny. Časové vymedzenie skutku bolo potrebné z hľadiska lehôt uvedených v § 63 ods. 4 a 5 Zákonníka práce. Výpoveď, ktorú dal žalovaný žalobcovi dňa 24.6.2013 však tieto náležitosti nemá, pretože vo výpovedi nie je uvedené, kedy došlo k uvedenému skutku a ako došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, preto uvedený právny úkon považoval za neurčitý a neplatný. Z výpovede z pracovného pomeru sa nedalo zistiť, či bola daná v lehote, ktorú stanovuje ust. § 63 ods. 4 Zákonníka práce a na základe tohto sa nedalo konštatovať, že bola uvedená lehota dodržaná. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodol podľa § 220 O.s.p..

6. V dôsledku podaného dovolania žalovaným vec preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky a tento uznesením č.k. 18Cdo/871/2015-368 zo dňa 24.2.2016 rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21.5.2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch uznesenia Najvyšší súd SR uviedol, že judikatúra zastáva názor, že ak nie je možné zo samého znenia písomnej výpovede z pracovného pomeru pre neurčitosť, či nezrozumiteľnosť prejavu vôle dôvodiť, v čom spočíva skutkové vymedzenie výpovedného dôvodu je výpoveď z pracovného pomeru daná zamestnancovi neplatným právnym úkonom len vtedy, ak ani výkladom prejavu vôle nemožno zistiť prečo bola daná zamestnancovi výpoveď. Z textu výpovede: „Závažného porušenia pracovnej disciplíny ste sa dopustili tým, že ste sa obohacovali na úkor spoločnosti - zamestnávateľa neoprávneným odberom pitnej vody ako odberateľ na odbernom mieste E. XXX/X, K. G. R.“, je zrejmé, aké konanie žalobcu považoval zamestnávateľ za závažné porušenie pracovnej disciplíny. Žalobca bol navyše u výkopu, pri ktorom bol neoprávnený odber zistený

osobne prítomný. Najvyšší súd SR je toho názoru, že v danej veci nebolo potrebné výpoved' bližšie konkretizovať, pretože z nej vyplývajú potrebné údaje pre nezameniteľnosť skutku v nej uvedeného s iným skutkom, ktorý by bolo možné považovať za výpovedný dôvod. Napokon žalobca jeho nejasnosť ani v žalobe nenamietal, naopak práve proti tomuto skutku, ktorý bol výpovedným dôvodom právne aj skutkovo argumentoval. Nebolo preto treba vo výpovedi skutok vymedziť aj presným časom, keďže je zrejmé, o ktorý skutok sa jedná, išlo o práve jeden konkrétny výkop konkretizovaný v zázname o zistení neoprávneného odberu na č.l. 43 spisu. Navyše to od zamestnávateľa ani nie je možné za daných okolností prípadu spravodlivo považovať. Závažné porušenie pracovnej disciplíny žalobcu spočívalo v neoprávnenom odbere pitnej vody v mieste jeho bydliska, čo bolo umožnené neoprávneným prepojením vodovodnej prípojky. Za určitých okolností je síce možné zistiť, keby bola takáto prípojka vybudovaná, alebo kedy bol vykonaný neoprávnený odber vody, avšak klásť takúto neprímeranú požiadavku na plecia zamestnávateľa nepochybne nebolo účelom ust. § 63 ods. 4 Zákonníka práce. Ak bolo prvoinštančným súdom ustálené, že neoprávnený odber vody je v tomto prípade možné považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny, nemožno neoprávnený odber pre účely zistenia zachovania objektívnej lehoty podľa § 63 ods. 4 Zákonníka práce posudzovať len od momentu vytvorenia možnosti tento neoprávnený odber uskutočniť, ale aj od každého ďalšieho odberu alebo vytvorenia, či udržiavania možnosti pre ďalší neoprávnený odber žalobcom.

7. Odvolací súd teda znova prejednal odvolanie žalobcu s tým, že v zmysle § 470 ods. 2 CSP odvolanie posúdil podľa Občianskeho súdneho poriadku. Podľa vyššie uvedeného ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Civilný sporový poriadok nadobudol účinnosť 1.7.2016, pričom odvolanie žalovaného bolo podané pred týmto dátumom. Z tohto dôvodu niet zákonnej opory pre dokončenie konania podľa Civilného sporového poriadku, pretože právo žalovaného na prejednanie odvolania vzniklo podľa doterajších právnych predpisov. Z hľadiska princípu legitímneho očakávania, princípu právnej istoty je treba odvolanie žalovaného prejednať podľa právnej úpravy účinnej v čase podania odvolania. Aj odvolacie dôvody boli vymedzené v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, a preto aj tieto podľa uvedeného právneho predpisu je treba posúdiť. Z tohto dôvodu odvolací súd vec prejednal podľa § 212 ods. 1 O.s.p., v medziach ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vyvodil z neho aj náležitý právny záver. Odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, konštatuje správnosť dôvodov uvedených v tomto rozhodnutí a na zdôraznenie ich správnosti uvádza tieto ďalšie dôvody:

8. Podľa § 25 ods. 1 písm. b) zákona č. 442/2002 Z.z. o neoprávnený odber vody z verejného vodovodu ide vtedy, ak sa tento odber uskutočnil pred meradlom (§ 29 ods. 7), alebo odber po odstránení meradla. Podľa § 29 ods. 7 vyššie uvedeného zákona, ak sa určuje množstvo vody dodanej verejným vodovodom meradlom alebo sa odpadové vody vypúšťajú do verejnej kanalizácie cez meradlo, musí takéto meradlo spĺňať požiadavky určené osobitným predpisom. Na základe vykonaného dokazovania a nakoniec to bolo potvrdené aj na pojednávaní pred odvolacím súdom, bolo jednoznačne preukázané, že odbočka odberu vody bola urobená pred vodomerom, že žalobca mal vedomosť o tejto odbočke odberu vody pred vodomerom, o čom svedčí to, že vodomernú šachtu vybuďoval a k vodomernej šachte pripojil v mieste čierneho prepojenia na jeho začiatku aj na konci hadicu, ktorý na nákrese na č.l. 218 je zakreslená tenšou čiarou. Žalobca potvrdil, že žalovaná spoločnosť montovala len vodomer. Všetky ostatné napojenia robil žalobca. Na odvolacom pojednávaní bolo potvrdené, že nákras na č.l. 218 znázorňuje pozemok žalobcu a najmä tú časť, kde je nakreslená odbočka, ktorá je pred vodomerom. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že nepochybne bol teda v zmysle § 25 ods. 1 písm. b) preukázaný neoprávnený odber pred meradlom zo strany žalobcu. Toto konanie preto je treba nepochybne považovať za porušenie pracovnej disciplíny, a to za závažné porušenie pracovnej disciplíny. Z hľadiska porušenia základných povinností zamestnanca tak, ako sú vymedzené v ust. § 81 Zákonníka práce. Podľa § 81 písm. c) a e) je zamestnanec povinný dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, ak bol s nimi riadne oboznámený, hospodáriť riadne s prostriedkami, ktoré mu zveril zamestnávateľ a chrániť jeho majetok pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa. Z tohto pohľadu žalobca nepochybne konal v rozpore s týmito povinnosťami a z jeho strany došlo k neoprávnenému odberu vody. Odvolacie námietky uvedené bodom 1 až 4 nie sú dôvodné. Pokiaľ bola namietaná otázka prerušenia konania, odvolací súd tu poukazuje na ust. § 212 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V danom prípade nešlo

v konaní pred súdom prvej inštancie o také vady, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Aj na odvolacom pojednávaní obe strany potvrdili, že trestné konanie v uvedenej veci nie je skončené a navyiac sa v tomto rieši otázka trestnej zodpovednosti, nie občianskoprávnej zodpovednosti v zmysle § 25 ods. 1 písm. b) zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách. Neoprávnený odber vody bol v zmysle § 25 ods. 1 písm. b) v tomto konaní nepochybne preukázaný. Odvolací súd v zhode s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku konštatuje, že u žalobcu došlo k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny, teda sú u neho dôvody, pre ktoré by s ním zamestnávateľ mohol okamžite skončiť pracovný pomer a v dôsledku čoho mu bola oprávnené daná výpoveď z pracovného pomeru v zmysle § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce. Žalobca porušil povinnosti zamestnanca nielen v zmysle § 81 písm. c) a e) Zákonníka práce, ale v kontexte s týmto ustanovením aj ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, a to kolektívnu zmluvu žalovaného a pracovný poriadok, tiež Etický kódex žalovaného, v zmysle ktorých je zamestnanec povinný nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa a jeho oprávnené záujmy chrániť, neobohacovať sa na úkor zamestnávateľa akoukoľvek formou a nedovoliť ani iným obohatiť sa na úkor zamestnávateľa. V konaní bolo preukázané, že žalobca ako zamestnanec žalovaného konal v rozpore s týmito povinnosťami zamestnanca, a teda porušil pracovnú disciplínu. Povinnosť neobohacovať sa na úkor zamestnávateľa patrí k tým zamestnaneckým povinnostiam, ktoré je treba dodržiavať na každom mieste a za každých okolností.

9. V priebehu odvolacieho konania žalobca oznámil, že berie svoj návrh späť, ktorým žiadal určiť, že jeho pracovný pomer u žalovaného naďalej trvá, s ktorým späťvzatím žalovaný súhlasil, a preto súd v zmysle § 208 O.s.p. pripustil späťvzatie návrhu, ktorým žalobca žiadal určiť, že jeho pracovný pomer u žalovaného trvá, v tomto rozsahu zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a v tejto časti konanie zastavil. V prevyšujúcej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, taktiež aj vo výroku o náhrade trov konania. Pokiaľ ide o odvolacie trovy, odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a § 255 ods. 1 CSP.

10. Rozhodnutie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorú za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).